

บทที่ 3

คำอุปมาของการเพิ่มพูน

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “คำอุปมา”
- อธิบายว่าเหตุใดพระเยซูจึงทรงใช้คำอุปมา
- บอกถึงหลักการของการเพิ่มพูนในคำอุปมาซึ่งพระเยซูทรงสอน

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เขาถึงถ้อยคำเป็นคำอุปมาอย่างนั้นหลายประการ ตามที่เขาจะสามารถฟังและเข้าใจได้”

มาระโก 4:33

คำนำ

บทเรียนนี้เน้นที่หลักการของการเพิ่มพูน ซึ่งพระเยซูทรงสอนระหว่างเวลาที่ทรงรับใช้ในโลกรนี้ คำอุปมาคือ เรื่องราวซึ่งใช้เน้นตัวอย่างซึ่งนำมาจากธรรมชาติรอบๆ ตัว เพื่อแสดงให้เห็นความจริงฝ่ายวิญญาณ

ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “คำอุปมา” คือ “วางไว้ข้างๆ เปรียบเทียบ” ในคำอุปมานั้น พระเยซูทรงเปรียบเทียบตัวอย่างในธรรมชาติกับความจริงฝ่ายวิญญาณ คำอุปมาคือเรื่องราวของโลกซึ่งมีความหมายของสวรรค์

เหตุใดจึงใช้คำอุปมา

ครั้งหนึ่งสาวกถามพระเยซูว่า เหตุใดพระองค์จึงทรงใช้คำอุปมาเพื่อสอนความจริงฝ่ายวิญญาณ

“ฝ่ายสาวกจึงมาทูลพระองค์ว่า “เหตุใดพระองค์ตรัสกับเขาเป็นคำอุปมา””

มัทธิว 13:10

พระเยซูทรงตอบว่า

“ข้อความลึกลับแห่งแผ่นดินสวรรค์ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่คนเหล่านั้นไม่โปรดให้รู้”

มัทธิว 13:11

สาวกเข้าใจความจริงฝ่ายวิญญาณที่สอนในคำอุปมาเพราะว่าเขามีความคิดฝ่ายวิญญาณ ผู้ที่ไม่มีความคิดฝ่ายวิญญาณได้ยินคำอุปมาและไม่เข้าใจ

ความจริงฝ่ายวิญญาณสามารถเข้าใจได้ด้วยความคิดฝ่ายวิญญาณเท่านั้น

“แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลาและเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยวิญญาณ”

1 โครินธ์ 2:14

คนที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณคือคนที่ได้บังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณแล้ว คนที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณเข้าใจหลักการที่เปิดเผยในคำอุปมา ผู้ที่มีความคิดเนื้อหนังที่บาปก็ไม่อาจเข้าใจได้

ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักร

เมื่อพระเยซูทรงมอบหมายให้สาวกของพระองค์ออกไปประกาศข่าวประเสริฐทั่วโลก พระองค์ตรัสว่า

“ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจะได้ประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง”

มัทธิว 24:14

ข่าวประเสริฐที่คุณจะต้องประกาศไปทั่วโลกคือข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า ข้อความนั้นประกอบด้วยการทำนาค ชีวิตและงานรับใช้ของพระเยซู รวมถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ เพื่อบาปของมนุษยชาติและการที่พระองค์ทรงฟื้นจากความตาย

คุณต้องบอกผู้คนที่ว่าเขาจะเข้าสู่อาณาจักรพระเจ้าได้โดยการบังเกิดอีกครั้งทางวิญญาณและสอนเขาว่าจะดำเนินชีวิตใหม่ในอาณาจักรได้อย่างไร

คำอุปมาของการเพิ่มพูน

พระเยซูทรงเล่าคำอุปมาหลายประการเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า ในคำอุปมาเหล่านั้นกล่าวถึงอาณาจักรจะแพร่ขยายออกไปทั่วโลกได้อย่างไร

คำอุปมาต่อไปนี้ซึ่งเกี่ยวกับความเติบโตของอาณาจักรทำให้เราเห็นหลักการเบื้องต้นของการเพิ่มพูน จงดูข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์และอ่านคำอุปมาต่อไปนี้

แกะหลง มัทธิว 18:12-14, ลูกา 15:4-7

เหรียญหาย ลูกา 15:8-10

บุตรน้อยหลงหาย ลูกา 15:11-32

คำอุปมาเหล่านี้แสดงให้เห็นความห่วงใยของพระเจ้าที่มีต่อผู้ที่หลงหายและความจำเป็นเร่งด่วนที่คุณต้องไปหาและนำเขากลับมายังอาณาจักรของพระเจ้า

ไม่สำคัญที่ว่าทำไมเขาจึงหลงหายไป แกะเดินหลงทางไป เหรียญหายไปเพราะเดินเล่น บุตรน้อยหลงหายเพราะดื้อดั่งก็ตาม

คุณต้องใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อหาคนที่หลงหายไปในความบาป คุณต้องไปที่ที่เขาอยู่ ไม่ใช่รอให้เขามาหาคุณ

พระเจ้าไม่ทรงสนใจว่าคนหลงหายไปอย่างไร ทรงสนใจว่าเขาต้องถูกค้นพบเท่านั้น

โต๊ะที่วางเปล่าในงานเลี้ยง ลูกา 14:15-23

การเพิ่มพูนต้องไม่หยุดยั้งลงเพราะว่าบางคนปฏิเสธไม่ตอบสนองต่อคำเชิญของข่าวประเสริฐ

คุณต้องแสวงหาคนที่หิวโหยทางฝ่ายวิญญาณและนำเขาเข้ามาสู่งานเลี้ยงที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้

ต้นมะกอกไร้ผล ลูกา 13:6-3

พระเยซูทรงเล่าคำอุปมาเกี่ยวกับต้นมะเดื่อที่ไร้ผล ต้นมะเดื่อเป็นสัญลักษณ์ตามธรรมชาติของชนชาติอิสราเอล

พระเจ้าทรงตั้งอิสราเอลขึ้นเป็นชนชาติหนึ่งโดยทางทางชนชาตินี้ของพระองค์จะสามารถแสดงให้โลกเห็นถึงอาณาจักรของพระเจ้า พระเจ้าพยายามที่จะให้ “ต้นไม้” ของอิสราเอลออก “ผล” ท่ามกลางชนชาติที่ไม่เชื่อพระเจ้า โดยการบอกเล่าถึงพระเจ้าเที่ยงแท้พระองค์นี้ แต่อิสราเอลเป็นหมันและไม่เกิดผล

ปัจจุบันนี้พระเจ้าทรงตั้งคริสตจักรเพื่อจุดประสงค์นี้ พระเจ้าทรงบำรุงเลี้ยงผู้เชื่อด้วยความพยายามที่จะให้เขาเกิดผล เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงกระทำแก่ชนชาติอิสราเอล

จุดประสงค์ของพระองค์ยังคงเหมือนเดิมคือ เราต้องนำเอา “ผล” ออกมาจากชนต่างชาติโดยการแบ่งปันความรู้ของเราเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เที่ยงแท้ พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยกับต้นไม้ที่ไม่ออกผล

เงินตะลันต์ มัทธิว 25:14-30, ลูคา 19:11-27

ชายผู้เดินทางไกล มาระโก 13:31-37

คนรับใช้ มัทธิว 24:43-51, ลูคา 12:39-46

คนใช้ที่เฝ้าระวังอยู่ ลูคา 12:36-38

ผู้จัดการที่ซื่อสัตย์ มัทธิว 25:14-30

คำอุปมาเกี่ยวกับ “คนรับใช้” เหล่านี้เน้นถึงการเป็นผู้รักษาที่ฉลาดแห่งข้อความของอาณาจักรพระเจ้าซึ่งมอบความไว้วางใจแก่ผู้เชื่อ

ผู้เชื่อแต่ละคนได้รับมอบ “ตะลันต์” หรือความสามารถพิเศษเพื่อใช้ในการประกาศข่าวประเสริฐ ไม่ว่าความสามารถของคุณจะเล็กหรือใหญ่ คุณต้องเพิ่มพูนสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่คุณให้มากขึ้น

คนรับใช้แต่ละคนต้องเพิ่มพูนงานของตน เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง คนที่ได้ใช้ความสามารถของเขาไปอย่างเหมาะสมจะได้รับรางวัล (ลูคา 15:10-12) ส่วนคนที่ไม่ได้เพิ่มพูนถือได้ว่าเป็นคนไม่สัตย์ซื่อ

“เหตุว่าเมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วยพระสิริแห่งพระบิดา แล้วพร้อมด้วยทูตสวรรค์ของพระองค์ เมื่อนั้นจะประทานบำเหน็จให้ทุกคนตามการกระทำของตน”

มัทธิว 16:27

พระเยซูตรัสถึงหลักการของการแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้ในเรื่องของขบวนการเพิ่มพูนว่า

“ผู้ใดได้รับมาก จะต้องเรียกเอาจากผู้นั้นมาก และผู้ใดได้รับฝากไว้มาก ก็จะต้องทวงเอาจากผู้นั้นมาก”

ลูคา 12:48

อาณาจักรของพระเจ้าจะขยายออกไปได้โดยการให้ตะลันต์ฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าประทานให้ ถ้าคุณใช้สิ่งที่พระเจ้าประทานแก่คุณ ตะลันต์ของคุณจะเพิ่มขึ้น ถ้าคุณไม่ใช้ ก็จะถูกสูญเสียสิ่งนี้ไป

คนหว่านพืช มัทธิว 13:3-8, มาระโก 4:3-8, ลูกา 8:5-8

ข่าวประเสริฐของอาณาจักรแพร่ออกไปโดยการหว่านเมล็ดแห่งพระวาทะของพระเจ้า ถ้าปราศจากพระวาทะก็ย่อมไม่มีการเพิ่มพูน

ผลของข่าวประเสริฐขึ้นอยู่กับชีวิตซึ่งอยู่ในเมล็ดนั้น (คือพระวาทะ) และการตอบสนองของพื้นดิน (การตอบสนองของคนต่อพระวาทะ) จะมีการตอบสนองต่างๆ กันต่อกรหว่านเมล็ดแห่งพระวาทะ

ความรับผิดชอบของคุณคือ หว่าน ขณะที่คุณหว่านเมล็ดแห่งพระวาทะ พื้นดินบางแห่งก็พร้อมและให้ผลต่อการเก็บเกี่ยว พื้นดินบางแห่งก็ไม่ตอบสนองและให้ผลน้อย

แม้แต่พระเยซูเองก็พบกับพื้นดินที่ไม่ตอบสนองในช่วงเวลาที่ทรงรับใช้อยู่ในโลกนี้

“พระองค์จะกระทำการอัศจรรย์ที่นั่นไม่ได้ เว้นแต่ได้วางพระหัตถ์ถูกต้องคนเจ็บบางคนให้หายโรค พระองค์ก็ประหลาดพระทัย”

มาระโก 6:5-6

ข้าวละมานและข้าวสาลี มัทธิว 13:24-30

ขณะที่คุณเพิ่มพูนอาณาจักรพระเจ้าโดยการเพิ่มพูนผู้เชื่อใหม่ๆ ชาตานจะพยายามทำให้งานของคุณพ่ายแพ้ไป มันจะหว่านคนที่เหมือนกับ “วัชพืช” ท่ามกลางเมล็ดที่ดีแห่งอาณาจักรพระเจ้า

บางคนแสดงตัวว่าเป็นคริสเตียนและมาคริสตจักรโดยวิธีการเพิ่มพูนนี้แต่ไม่จริงใจ เขาเป็น “วัชพืช” ที่ชาตานหว่านไว้

พระเยซูไม่ทรงต้องการให้คุณใช้เวลาและความพยายามที่จะแยกวัชพืชออกจากข้าวสาลี จงหว่านเมล็ดต่อไปและเพิ่มพูนขึ้น ในวันแห่งการเก็บเกี่ยวเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา วัชพืชจะถูกแยกจากข้าวสาลีในวันนั้น

ออกหาปลา มัทธิว 13:47-50

พระเยซูทรงเปรียบเทียบความเติบโตของอาณาจักรของพระเจ้ายกกับอวนใหญ่ที่โยนลงไปในทะเล ปลาทุกชนิดเข้ามาในอวน แต่เมื่ออวนถูกลากเข้าหาฝั่ง ปลาดีก็ถูกแยกออกจากปลาที่ไม่ดี

คนทั้งชายและหญิงจากชนชาติต่างๆ จะถูกดึงเข้ามาในอาณาจักร หลายคนจะเข้ามา บางคนก็จริงใจแต่อีกหลายคนไม่จริงใจ ในวันสุดท้ายแห่งการพิพากษาเมื่อพระเจ้าทรงดึงอวนเข้ามาจะมีการแยก “ปลา” ที่ดีและเลว คุณไม่ได้ถูกเรียกให้เป็นคนแยกปลา คุณถูกเรียกให้หาปลาเท่านั้น

เมล็ดพันธุ์ผู้ก่อกวน มัทธิว 13:31-32, มาระโก 4:31-32, ลูกา 13:19

อาณาจักรของพระเจ้าจะเพิ่มพูนเหมือนเมล็ดพันธุ์ผู้ก่อกวน เมล็ดพันธุ์ผู้ก่อกวนนั้นเล็กมากในตอนต้น แต่เมื่อเติบโตก็กลายเป็นต้นไม้ใหญ่

อาณาจักรของพระเจ้าในตอนต้นนั้นมีขนาดเล็ก เมื่อพระเยซูเสด็จคืนสู่สวรรคตหลังจากทรงรับใช้ในโลกนี้ พระองค์ทิ้งไว้เพียงสาวกกลุ่มเล็กๆ ให้ประกาศกระจายข่าวประเสริฐ

ผู้เชื่อกลุ่มเล็กนี้ได้เพิ่มพูนเป็นสาวกจำนวนมากในหลายๆ ชนชาติ

เชื้อขนมปัง มัทธิว 13:33, ลูกา 13:21

เช่นเดียวกับเชื้อในก้อนขนมปัง อาณาจักรของพระเจ้าจะเพิ่มพูนขึ้นเพื่อให้กระจายไปทั่ว “ก้อนขนมปัง” ของโลก เช่นเดียวกับเชื้อขนมปัง ฤทธิ์อำนาจของอาณาจักรพระเจ้าไม่ได้อยู่ภายนอกแต่อยู่ภายในตัวเรา

เถาองุ่นและแขนง ยอห์น 15:1-16

คำอุปมานี้อธิบายถึงความสัมพันธ์ของพระเยซูและขบวนการเกิดผล พระองค์ทรงเป็นเถาองุ่น ฝ่ายวิญญาณ และเราเป็นแขนง คุณไม่อาจเกิดผลได้เอง คุณจะเกิดผลต่อเมื่อคุณเข้าสนิทกับชีวิตที่ไหลจากแขนงคือ พระเยซู

พระเยซูทรงต้องการพรวนชีวิตของคุณทุกๆ ด้านที่ไม่เกิดผล เพื่อให้คุณคงมีแต่ผลฝ่ายวิญญาณที่เหลืออยู่ออกมา

พระเยซูทรงต้องการพรวนชีวิตของคุณทุกๆ ด้านที่ไม่เกิดผล เพื่อให้คุณคงมีแต่ผลฝ่ายวิญญาณที่เหลืออยู่ออกมา

การเก็บเกี่ยว มัทธิว 9:37-38, ลูคา 10:2

ในคำอุปมานี้ ทุ่งนาคือโลกนี้ การเก็บเกี่ยวคือจำนวนชายและหญิงมากมายที่พร้อมต่อการตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ ทุ่งนารอคอยให้คนงานฝ่ายวิญญาณของพระเจ้ามาเก็บเกี่ยว

หลักการอื่นๆ ของการเพิ่มพูน

พระเยซูทรงสอนหลักการอื่นๆ ในการเพิ่มพูนด้วยข้อความสั้นๆ

ความสว่างของโลก มัทธิว 5:14-16, ลูคา 8:16

อาณาจักรพระเจ้าจะเพิ่มพูนเมื่อผู้เชื่อปรากฏเป็นเหมือนดวงสว่างจากเมืองที่ตั้งอยู่บนพื้นที่สูง ซึ่งอาจมองเห็นจากที่ไกล

เราต้องนำเอาความสว่างของโลกคือพระเยซูไปสู่โลกที่เต็มไปด้วยความมืดฝ่ายวิญญาณ อาณาจักรพระเจ้าจะเพิ่มพูนเมื่อต่างคนพากันมาสู่ความสว่างนี้

เกลือของโลก ลูคา 14:34

ในสมัยพระคัมภีร์ เขาทาเกลือเข้ากับเนื้อเพื่อไม่ให้เน่าเปื่อย ผู้เชื่อคือ “เกลือ” ที่จะทาเข้ากับโลกโดยข้อความของการรักษาไว้คือ ความรอด อาณาจักรพระเจ้าจะเพิ่มพูนเมื่อคนได้รอดจาก “ความเน่าเปื่อยเน่า” (ความตายฝ่ายวิญญาณ) แห่งความบาป

ทรัพย์สมบัติในสวรรค์

มัทธิว 6:19-20, ลูคา 12:15

ผู้เชื่อจะต้องไม่ยุ่งเกี่ยวห่วงใยกับการเพิ่มพูนทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ การเพิ่มพูนที่คุณถูกเรียกให้กระทำคือการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณ ขณะที่คุณประกาศข่าวประเสริฐคุณเพิ่มพูนทรัพย์สินสมบัติของคุณในสวรรค์

ประกศกว้าง **มัทธิว 7:14**

คุณไม่สามารถที่จะตัดสินว่าทางนี้ถูกโดยดูที่จำนวนเท่านั้น หนทางไปสู่สวรรค์นำคนมากมายไป ขณะที่หนทางไปสู่ชีวิตนิรันดร์มีคนน้อยคนที่ จะพบ

กิจการงานมากมาย **มัทธิว 7:22**

คนหลายคนทำการงานที่ดีมากมาย ดูเผินๆ ก็เห็นว่ามี การเพิ่มพูนและเติบโต แต่การทำงานใหญ่หลายอย่างไม่เหมือนกับการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และทำให้จุดประสงค์ของพระองค์สำเร็จ งานของพระเจ้าต้องทำโดยคนของพระองค์ ด้วยวิธีของพระองค์

น้อยคือมาก **มัทธิว 10:42, มัทธิว 14:15-21**

ทุกสิ่งทีกระทำในนามของพระเยซู แม้ว่าจะดูเล็กน้อยก็เกิดผลได้ การอัศจรรย์ของก้อนขนมปังและปลาแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเพิ่มพูนอย่างไร และทรงใช้สิ่งเล็กน้อยที่เราถวายแด่พระองค์

การเติบโตต้องมีการเปลี่ยนแปลง **มาระโก 2:21-22, 7:13**

การเติบโตใหม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง คุณไม่อาจที่จะเอาของใหม่ใส่ลงไปในภาชนะเก่าแห่ง ขนบธรรมเนียมเดิมๆ และวิถีชีวิตที่บาป

ฤทธิ์อำนาจแห่งพระวาระของพระเจ้าถูกกีดกันโดยคนที่ยึดติดกับประเพณีและไม่ยอมเปลี่ยนแปลงใดใดเลย

ได้มาโดยการสูญเสีย **มาระโก 8:34-37, 10:29-30**

ได้รับโดยการให้ **ลูกา 6:38**

หลักการของโลกสอนว่าคุณได้รับโดยการเอาให้มากขึ้นเรื่อยๆ พระเยซูทรงสอนว่าคุณได้ทุกสิ่งเมื่อคุณสูญเสียทุกสิ่ง สิ่งที่คุณเหมือนการสูญเสียในโลกธรรม ชาติจะได้รับในโลกวิญญาณ

ความตายนำชีวิตมาให้ **ยอห์น 12:24**

โดยการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู หลายคนได้รับชีวิตนิรันดร์เพิ่มพูน เมล็ดต้องตายก่อนโดย ทางความตายก็จะได้รับชีวิตคืนมา

เพื่อที่จะเป็นสาวกที่เกิดผล คุณต้องตายต่อความต้องการของเนื้อหนังของคุณ คุณต้อง “ตาย” ต่อบาป คุณต้องละทิ้งวิถีทางของคุณเพื่อดำเนินตามพระเยซู

คริสตจักรบนศิลา **มัทธิว 16:18**

อาณาจักรของพระเจ้าตั้งอยู่บนพระศิลาคือ พระเยซูคริสต์ ไม่มีการเจริญเติบโตโดยปราศจากพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “เราจะสร้างคริสตจักรของเรา” พระองค์ตรัสว่าไม่มีใครเข้ามาในคริสตจักรนอกเสียจากว่าพระบิดาจะทรงนำเขาเข้ามา (ยอห์น 6:44)

เราคาดหวังได้ว่าจะมีการต่อต้าน แต่ “ประตุนรก” จะไม่สามารถทำให้แผนการของพระเจ้าในการทำให้อาณาจักรเติบโตนั้นพ่ายแพ้ไปได้

“พระเยซูทอดพระเนตรดูพวกสาวกและตรัสว่า “ฝ่ายมนุษย์ก็เหลือกำลังที่จะทำได้ แต่พระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกอย่าง”

มัทธิว 19:26

“...ใครเชื่อก็เป็นไปได้ทุกสิ่ง”

มาระโก 5:23

หลักการที่ยิ่งใหญ่ของการเพิ่มพูน

พระเยซูทรงสอนหลักการที่ยิ่งใหญ่แห่งการเพิ่มพูนไว้ในคำตรัสสุดท้ายที่ทรงมีแก่สาวก ปัญญาของพระองค์แสดงให้เห็นถึงแผนการเบื้องต้นของการประกาศข่าวประเสริฐและการเพิ่มพูนผู้กลับใจและเพิ่มสาวกดังนี้

“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์

สอนเขาให้ถือรักษาสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค”

มัทธิว 28:19-20

“ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”

มาระโก 16:15

พระองค์ตรัสกับเขาว่า **“มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทนทุกข์ทรมานและทรงเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม**

และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม

และท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น”

ลูกา 24:46-48

แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียและจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

กิจการ 1:8

สรุป

คำสอนของพระเยซูแสดงให้เห็นว่าพระองค์ไม่ทรงพอพระทัยกับสิ่งต่อไปนี้

- การตกปลาโดยไม่ได้จับปลา
- โຕีะที่ว่างเปล่าในงานเลี้ยง
- การหว่านโดยที่ไม่ได้เก็บเกี่ยว
- ต้นไม้ที่ไม่เกิดผล
- แกะหลงที่ไม่ได้นำกลับเข้าคอก
- เหยี่ยวที่หาแล้วแต่ไม่พบ
- บุตรหลงหายที่ไม่ได้กลับบ้าน
- คนรับใช้ที่ไม่เกิดผล
- พื้นดินฝ่ายวิญญาณที่ไม่ตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ
- พุงนาที่เหลืออรัมแต่ไม่มีใครเก็บเกี่ยว

“อย่างนั้นแหละ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่งพินาศไปเลย”

มัทธิว 18:14

“องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดเช่นนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายมาช้านาน พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่”

2 เปโตร 3:9

ชื่อ.....

บททดสอบตนเองบทที่ 3

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำ

2. จงให้ความหมายของคำว่า “คำอุปมา”

3. เหตุใดพระเยซูจึงทรงใช้คำอุปมาเพื่อสอนสาวกของพระองค์

4. จงอธิบายสั้นๆ ถึงหลักการของการเพิ่มพูนที่สอนในคำอุปมาต่อไปนี้

โต๊ะที่ว่างเปล่าในงานเลี้ยง

ต้นมะเดื่อที่ไม่มีผล

แกะหลง เหยี่ยวหายและบุตรหลงหาย

คำอุปมาเกี่ยวกับคนรับใช้

ผู้หว่าน

ข่าวละมานและข่าวสาส์น

ควนตปลา

เมล็ดพันธุ์ผู้ก่อกำเนิด

เชื้อขนมปัง

เถาองุ่นและแขนง

เพื่อศึกษาต่อไป

1. จากอายุ 12 ปี มาจนถึงการเริ่มต้นงานรับใช้ในที่สาธารณะของพระเยซู พระคัมภีร์ไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตของพระองค์ในช่วงเวลานั้น

มีเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่แสดงถึงขอบเขตการเติบโตฝ่ายวิญญาณในช่วงนี้

“พระกุมารนั้นก็เจริญวัยแข็งแกร่งขึ้น ประกอบด้วยสติปัญญาและพระคุณของพระเจ้าอยู่กับท่าน”

ลูกา 2:40

เพื่อให้งานเกิดผลจึงจำเป็นที่จะต้องเติบโตฝ่ายวิญญาณก่อนที่จะรับใช้กับมวลชน

2. ขณะที่ยุคสุดท้ายใกล้เข้ามา ซาตานจะให้หลักการเพิ่มพูนของตนเอง จึงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้

-	ผู้เผยพระวจนะเท็จจะเกิดขึ้น	มัทธิว 24:11
-	หลายคนจะถูกล่อลวง	มัทธิว 24:11
-	ความชั่วร้ายอยู่ยุดิธรรมจะเพิ่มขึ้น	มัทธิว 24:12
-	หลายคนจะหล่นพ้นจากความจริงของข่าวประเสริฐ	2 เธสะโลนิกา 2:3
-	การข่มเหงผู้เชื่อจะเพิ่มขึ้น	มัทธิว 24:9-10
-	คำพูดไร้สาระและเหยียดหยามจะเพิ่มขึ้น	2 ทิโมธี 2:16

คำตอบบททดสอบ บทที่ 3

1. “พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เขาถึงชาวนั้นเป็นคำอุปมาอย่างนั้นหลายประการ ตามที่เขาจะสามารถฟังและเข้าใจได้” มาระโก 4:33
2. คำอุปมาคือ เรื่องราวซึ่งใช้ตัวอย่างจากโลกธรรมชาติ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความจริงฝ่ายวิญญาณ
ความหมายที่แท้จริงของ “คำอุปมา” คือ “วางไว้ข้างๆ เปรียบเทียบ” ในคำอุปมาเหล่านี้ พระเยซูทรงใช้ตัวอย่างธรรมชาติและทรงเปรียบเทียบกับความจริงฝ่ายวิญญาณ
คำอุปมาคือ เรื่องราวของโลกซึ่งมีความหมายของสวรรค์ หน้า 1
3. พระเยซูทรงให้สาวกมีความเข้าใจถึงความจริงฝ่ายวิญญาณที่สอนในคำเปรียบเทียบ เพราะว่าเขามีความคิดในฝ่ายวิญญาณ คนเหล่านั้นที่ไม่มีความคิดฝ่ายวิญญาณได้ยินคำเปรียบเทียบและไม่เข้าใจ หน้า 2
4. ดูคำอธิบายถึงคำอุปมาในหน้า 2-5

